

گفتگوهای ژنو در مورد امنیت و ثبات در قفقاز جنوبی

پانزدهمین دور گفتگوهای مربوط به ثبات و امنیت در منطقه ماورای قفقاز ، در ژنو آغاز شده است

خبرگزاری آران/سرویس قفقاز جنوبی

خبرگزاری آران/سرویس قفقاز جنوبی

پانزدهمین دور گفتگوهای مربوط به ثبات و امنیت در منطقه ماورای قفقاز ، در ژنو آغاز شده است. این مذاکرات پس از جنگ اگوست 2008 روسیه با گرجستان و با مشارکت نمایندگانی از روسیه، آبخازیا، اوستیای جنوبی و آمریکا و همچنین هیات هایی از سازمان ملل ، اتحادیه اروپا و سازمان امنیت و همکاری اروپا شکل گرفت . در سال 2008 اوستیای جنوبی و آبخازیا که دو منطقه خودمختار گرجستان محسوب می شدند یکجانبه اعلام استقلال کردند . اقدام نظامی گرجستان برای بازگرداندن این دو منطقه به تحت حاکمیت ملی خود، با واکنش نظامی روسیه مواجه شد. مسکو مدعی بود که جان آن دسته از شهروندان روسی که در این دو منطقه به سر می برند در خطر بود . مواجهه نظامی روسیه و گرجستان 5 روز بیشتر به طول نیاچامید و نهایتاً با پادرمیانی اتحادیه اروپا و رئیس وقت آن ، نیکولا سارکوزی، آتش بس اعلام شد. از آن زمان تا کنون پانزده بار در مورد رابطه بین گرجستان و این دو جمهوری خود خوانده بین نمایندگان دو طرف و همچنین میانجی گران بین المللی گفتگو شده است ولی تفلیس هر بار از تحقق ایده تکمیل تمامیت ارضی گرجستان و برگرداندن آبخازیا و اوستیای جنوبی به حوزه حاکمیت این کشور ناامید تر شده است . میخائیل ساکاشویلی ، رئیس جمهوری گرجستان انتظار داشت غرب از وی در برابر روسیه حمایت کند . اما برای کشورهای غربی، روابط با مسکو مهم تر از آن بود که بتواند آن ها را به نفع گرجستان وارد مناقشه با روسیه کند. محکومیت های لفظی و نهایتاً تعلیق کوتاه مدت مذاکرات ناتو با مسکو ، تنها واکنش آمریکا و کشورهای اروپایی به دخالت نظامی روسیه بود. واکنش ملایم غرب به نوبه خود اراده روسیه را در تغییر جغرافیای سیاسی گرجستان راسخ تر کرد. توجه به اظهارات آندری نسترکو ، سخنگوی وزیر امور خارجه روسیه قبل از شرکت در نشست ژنو، این نکته را مشخص تر می کند زیرا از موضعی تحکم آمیز با تفلیس رفتار می کند. نسترکو گفت که گرجستان باید بدون هیچ قید و شرطی پیمان عدم توسل به زور را با آبخازیا و اوستیای جنوبی امضا کند . سخنگوی وزیر امور خارجه روسیه همچنین گفت تفلیس باید در این پیمان ضمانت های مشخصی به مردم دو منطقه جدا شده ارائه کند که از سوی تفلیس در امانند. تحکم مقام روسی به دولت گرجستان محدود نمی شود . نسترکو برای سایر کشورها نیز روشن کرد که دیگر نباید به گرجستان اسلحه بفروشند. اگر گرجستان به این پیمان متعهد شود که ظاهراً " چاره ای به جز آن ندارد ، به نوعی استقلال دو منطقه جدا شده از خاکش را پذیرفته است. زیرا این تعهد، گرجستان را از یکی از روش های حفظ تمامیت ارضی که از حقوق هر کشوری محسوب می شود، محروم می کند.

پایان پیام.